

9/2009

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane we wrześniu br. Mamy nadzieję, że nasza publikacja jest pomocna w Państwa codziennej pracy i że będą Państwo zainteresowani w otrzymywaniu kolejnych wydań Tax Press Review.

Podatek VAT

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z dnia 30 września 2009 r. (III SA/Wa 742/09) stwierdził, iż podatnik ma prawo do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, nawet gdy nie ma potwierdzenia, że kontrahent otrzymał fakturę korygującą.**

Zdaniem Sądu art. 29 ust. 4a ustawy o VAT (wyrok dotyczył stanu prawnego obowiązującego od 1 grudnia 2008 roku), zgodnie z którym prawo do odliczenia VAT przysługuje podatnikowi dopiero w momencie otrzymania potwierdzenia odbioru faktury korygującej, jest niezgodny z prawem wspólnotowym, a w szczególności z zasadą neutralności i proporcjonalności VAT. Takich ograniczeń, które zostały określone w ustawie o VAT, nie ma w przepisach Dyrektywy VAT. Sąd podzielił zdanie podatnika i uznał, że powołując się na przepisy Dyrektywy VAT, podatnik może pomniejszyć kwotę podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, jeśli wysłał kontrahentowi fakturę korygującą. Ponadto, Sąd podkreślił, że zasada neutralności VAT oznacza, że VAT ma być neutralny dla podatnika, a nie dla budżetu państwa.

- ❖ **WSA w Rzeszowie w wyroku z 11 sierpnia 2009 r. (I SA/Rz 511/09) orzekł, iż otrzymanie faktury i nabycie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel są odrębnymi zdarzeniami gospodarczymi. Przeniesienie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel należy wiązać z wydaniem towaru przez dostawcę.** Podatnik uznał, że prawo do odliczenia VAT jest uzależnione od otrzymania faktury potwierdzającej zakup oraz od nabycia prawa

do rozporządzania nabytym towarem jak właściciel. Zdaniem podatnika, nabycie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel następuje z chwilą otrzymania faktury VAT, a nie w chwili przeniesienia prawa własności. Organy podatkowe zajęły stanowisko, iż momentu wystawienia faktury nie można traktować jako przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel, w związku z czym otrzymanie faktury nie może być podstawą odliczenia podatku naliczonego. Sąd podzielił zdanie organów podatkowych wskazując, iż zgodnie z art. 86 ust. 12 ustawy o VAT otrzymanie faktury jest odrębnym zdarzeniem gospodarczym od nabycia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel, ponieważ może czasowo wyprzedzić przeniesienie tego prawa. Prawo do rozporządzenia towarem jak właściciel wynika z innych okoliczności niż otrzymanie faktury. Sąd wskazał, iż zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o VAT przeniesienie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel następuje z chwilą wydania towaru przez dostawcę, bowiem wydanie towaru jest warunkiem wykonania dostawy.

- ❖ **WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 5 sierpnia 2009 r. (I SA/Sz 303/09) orzekł, iż należy dopuścić możliwość anulowania faktur, choć nie jest to w sposób wyraźny przewidziane w ustawie o VAT.**

Podatnik wystawił kontrahentowi fakturę VAT z tytułu wykonania robót instalacyjnych. Jak się okazało, faktura dokumentująca powyższe usługi została już wcześniej wystawiona, w związku z czym kontrahent odesłał fakturę, która została następnie anulowana przez wystawcę. Organy podatkowe uznały, iż anulowanie faktury dopuszczalne jest jedynie

pod warunkiem, iż nie została ona wprowadzona do obrotu prawnego, a w tym przypadku faktura została doręczona kontrahentowi. WSA oddalił skargę podatnika, dzieląc stanowisko organów podatkowych, iż anulowanie faktury jest dopuszczalne pod warunkiem, że nie została ona wprowadzona do obrotu prawnego. Skoro faktura została doręczona kontrahentowi, należy uznać, iż została wprowadzona do obrotu prawnego. W związku z powyższym jej anulowanie jest niemożliwe i podatnikowi pozostaje jedynie dokonanie korekty faktury zgodnie z przepisami ustawy o VAT.

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z dnia 9 września 2009 r. (III SA/WA 800/09) uznał, iż także w stanie prawnym sprzed 1 grudnia 2008 r. dopuszczalne było odliczenie podatku VAT od wydatków na zaniechaną inwestycję.**

Sprawa dotyczyła rozliczenia VAT od wydatków poniesionych na budowę stacji benzynowej, od której podatnik odstąpił z powodu braku odpowiednich zezwoleń. Sąd wskazał na zasadę neutralności VAT, zgodnie z którą podatnik może obniżyć VAT należny o kwotę podatku naliczonego dotyczącą wydatków związanych z jego działalnością gospodarczą. Wskazał również, iż ogólne sformułowanie przepisu art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 grudnia 2008 r.) mówiące o wydatkach, które nie mogły być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, narusza zasadę współmierności, zakładającą jak najmniejszą ingerencję w funkcjonowanie systemu VAT. Sąd uznał, że powyższy przepis był niezgodny z prawem wspólnotowym, zatem nie mógł on być podstawą ograniczenia prawa do odliczenia podatku VAT od wydatków na zaniechaną inwestycję.

Podatek CIT

- ❖ **Izba Skarbowa w Warszawie w interpretacji z 27 sierpnia 2009 r. (IPPB5/4240-24/09-2/AM) wskazała, iż osoba zapraszająca kontrahenta do restauracji w celu omówienia transakcji może związane z tym wydatki zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.**

Organ podatkowy podkreślił, iż poniesione wydatki nie są kosztami uzyskania przychodów jedynie wtedy, gdy mają charakter reprezentacyjny. Decydujące znaczenie dla stwierdzenia, czy wydatki związane ze spotkaniem powinny być kwalifikowane jako koszty reprezentacji, ma charakter spotkania. W niniejszej sprawie spotkanie miało na celu przede wszystkim przeprowadzenie rozmów biznesowych, a nie okazywanie „przepychu” czy „wystawności”. Zaproszenie kontrahenta na kawę, „zwykły” lunch czy obiad do restauracji nie jest działaniem o charakterze nadzwyczajnym, ale powszechnie przyjętą praktyką. Posiłek spożywany w restauracji nie był „okazały” czy „wykwintny”, gdyż powodem organizowania spotkania nie była chęć zaimponowania kontrahentowi. W związku z powyższym nie ma podstaw do zakwalifikowania tych wydatków do kosztów o charakterze reprezentacyjnym. W konsekwencji, spółka może zaliczyć wydatki do kosztów uzyskania przychodów.

Podatek PIT

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 15 września 2009 r. (III SA/Wa 570/09) orzekł, iż w przypadku otrzymania w ramach planu motywacyjnego przez pracowników polskiej spółki akcji zagranicznej spółki matki po stronie pracowników nie powstaje przychód ze stosunku pracy. Pracownicy otrzymujący akcje są zobowiązani do zapłaty zryczałtowanego 19% podatku od**

dochodów kapitałowych, jednak dopiero w momencie ich sprzedaży.

Sąd wydając przedmiotowy wyrok powołał się na brzmienie art. 24 ust. 11 ustawy o PIT, zgodnie z którym dochód stanowiący nadwyżkę między wartością rynkową akcji objętych przez osoby uprawnione na podstawie uchwały walnego zgromadzenia a wydatkami poniesionymi na ich objęcie nie podlega opodatkowaniu w momencie objęcia akcji. W ocenie Sądu przepis ten dotyczy akcji zarówno polskich jak i zagranicznych spółek a otrzymanych akcji nie można traktować jako przychodu ze stosunku pracy, gdyż nie zostały one przyznane pracownikom przez pracodawcę. Ponadto, zdaniem Sądu nieuprawniona jest argumentacja, zgodnie z którą przywołany przepis odnosi się wyłącznie do nowych emisji akcji. WSA zakwestionował tym samym stanowisko zaprezentowane przez organy podatkowe, które stanęły na stanowisku, iż otrzymane akcje należy doliczyć do przychodu pracowników ze stosunku pracy. Zdaniem Sądu pracownicy, którzy otrzymali akcje są zobowiązani do zapłaty zryczałtowanego 19% podatku od dochodów kapitałowych w momencie sprzedaży akcji.

Postępowanie podatkowe

- ❖ **Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 22 września 2009 r. (III SA/Wa 487/09) w przypadku, gdy podatek został wyegzekwowany, to zażalenie podatnika na nieprzyjęcie zabezpieczenia jest bezprzedmiotowe.**

W wyniku kontroli w spółce organy podatkowe ustaliły podatek do zapłaty. Chcąc uniknąć egzekucji spółka wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie zabezpieczenia w postaci kaucji. Organ odmówił ustanowienia zabezpieczenia i przeprowadził egzekucję z rachunku bankowego spółki. Spółka złożyła zażalenie na odmowę przyjęcia zabezpieczenia, jednak postępowanie zostało uznane za bezprzedmiotowe i umorzone. W skardze do WSA spółka argumentowała, iż zgodnie z przepisami ordynacji podatkowej organy podatkowe mają obowiązek przyjęcia zabezpieczenia, a przyznanie racji organom podatkowym oznaczałoby zaakceptowanie ich niezgodnych z prawem działań. WSA oddalił jednak skargę spółki wskazując, iż skoro wyegzekwowano podatek, to postępowanie dotyczące zażalenia na nieprzyjęcie zabezpieczenia było bezprzedmiotowe i dlatego należało je umorzyć.

* * *

Mamy nadzieję, że powyższe informacje okażą się pomocne. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt

Kontakt w SALANS:

Salans

Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

Tel. (22) 242 52 52
Fax. (22) 242 52 42

Karina Furga-Dąbrowska
email: kfurga-dabrowska@salans.com

Kontakt w KSP:

Krupa Srokosz Patryas sp. k.

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

Tel. (32) 731 68 50
Fax. (32) 731 68 51

Magdalena Patryas
email: [magdalena.patryas@ksplegal.pl](mailto:magdalenapatryas@ksplegal.pl)